

31990L0425

18.8.1990.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 224/29

PADOMES DIREKTĪVA**(1990. gada 26. jūnijs)****par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā ar noteiktiem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu**

(90/425/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā Kopienai ir jāpieņem pasākumi, kas paredzēti tam, lai pakāpeniski laika posmā līdz 1992. gada 31. decembrim izveidotu iekšējo tirgu;

tā kā dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu tirgus kopīgās organizācijas saskaņota darbība nozīmē zootehnisko un veterināro šķēršļu likvidēšanu, lai varētu attīstīties Kopienas iekšējā tirdzniecība ar konkrētajiem dzīvniekiem un produktiem; tā kā šajā sakarā dzīvnieku un lauksaimniecības produktu brīva aprīte ir tirgu kopīgās organizācijas pamatpazīme un tai būtu jāatvieglo racionāla lauksaimniecības ražošanas attīstība un optimāla ražošanas faktoru izmantošana;

tā kā veterinārijas jomā pašlaik tiek izmantotas robežas, lai veiktu pārbaudes, kas vērstas uz sabiedrības veselības un dzīvnieku veselības aizsardzību;

tā kā galīgais mērķis ir nodrošināt, lai veterinārās pārbaudes tiktu veiktas tikai nosūtīšanas vietā; tā kā šā mērķa sasniegšana nozīmē pamatprasību saskaņošanu attiecībā uz dzīvnieku veselības aizsardzību;

tā kā, lai izveidotu iekšējo tirgu, iekams šis mērķis tiek sasniegts, uzsvars būtu jāliek uz pārbaudēm, kas jāveic nosūtīšanas vietā un uz to pārbaudžu organizāciju, ko varētu veikt galapunktā; tā kā šāds risinājums ietvertu veterināro pārbaudžu atcelšanu uz Kopienas iekšējām robežām un tā kā tādēļ tas ir pietiekams iemesls veselības, veterinārā sertifikāta vai identifikācijas dokumenta saglabāšanai, kā paredzēts Kopienas noteikumos;

tā kā šis risinājums nozīmē lielāku uzticību veterinārajām pārbaudēm, ko veic nosūtītāja valsts, it īpaši izveidojot ātras informācijas apmaiņas sistēmu; tā kā nosūtītājam dalībvalstij ir jānodrošina, ka šādas veterinārās pārbaudes tiek veiktas atbilstošā veidā;

tā kā saņēmējā valstī galapunktā uz vietas varētu veikt veterinārās pārbaudes; tā kā, ja ir nopietnas aizdomas par pārkāpumu, tad veterinārās pārbaudes tomēr varētu veikt, kamēr dzīvnieki un produkti ir tranzītā, un tā kā ir iespējams arī turpmāk paredzēt ieviešanu karantīnā tajos apgabalos, ar kuriem nav saskaņots;

tā kā ir jāparedz rīcība, kas veicama gadījumā, ja veterinārajā pārbaudē atklājas, ka sūtījumos ir novirzes no normas;

tā kā ir jāparedz procedūra to nesaskaņu atrisināšanai, kas varētu rasties attiecībā uz sūtījumiem no saimniecības, centra vai organizācijas;

tā kā ir jāizstrādā aizsargpasākumi; tā kā šajā apgabalā, it īpaši efektivitātes apsvērumu dēļ, atbildība, pirmkārt, ir jāuzņemas nosūtītājam dalībvalstij; tā kā Komisijai ir jāspēj rīkoties ātri, it īpaši veicot pārbaudes uz vietas un pieņemot situācijai atbilstošus pasākumus;

tā kā, lai tie noteikumi, kas noteikti šajā direktīvā, būtu iedarbīgi, tiem jāattiecas uz visiem dzīvniekiem un produktiem, kas Kopienas iekšējā tirdzniecībā ir pakļauti veterinārajām prasībām;

tā kā, ņemot vērā pašreizējo saskaņošanas stāvokli un līdz Kopienas noteikumu pieņemšanai, tiem dzīvniekiem un produktiem, uz kuriem neattiecas saskaņotie noteikumi, tomēr būtu jāatbilst galamērķa valsts prasībām, ar noteikumu, ka pēdējās ir saskaņā ar Līguma 36. pantu;

tā kā iepriekš minētie noteikumi būtu jāpiemēro zootehniskajām pārbaudēm;

tā kā esošo direktīvu normas būtu jāpielāgo jaunajiem noteikumiem, kas noteikti šajā direktīvā;

tā kā šie noteikumi būtu jāpārskata līdz 1993. gada beigām;

⁽¹⁾ OV C 225, 31.8.1988., 4. lpp.⁽²⁾ OV C 326, 19.12.1988., 28. lpp.⁽³⁾ OV C 56, 6.3.1989., 20. lpp.

tā kā Komisijai būtu jāuztic uzdevums pieņemt pasākumus šīs direktīvas piemērošanai; tā kā tādēļ jāparedz procedūras ciešai un

efektīvai sadarbībai starp Komisiju un dalībvalstīm Pastāvīgajā veterinārijas komitejā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Dalībvalstis nodrošina, lai veterinārās pārbaudes, kas jāveic dzīvniekiem un produktiem, uz kuriem attiecas tās direktīvas, kas uzskaitītas A pielikumā, vai tiem, kuri minēti 21. panta pirmajā daļā un ir paredzēti tirdzniecībai, vairs netiktu veiktas uz robežām, neierobežojot 7. pantu, bet tiktu veiktas saskaņā ar šo direktīvu.

Dalībvalstis turpmāk nodrošina, lai zootehnisko dokumentu pārbaudes būtu pakļautas tiem kontroles noteikumiem, kas noteikti šajā direktīvā.

Šī direktīva neiespaido ne dzīvnieku labturības pārbaudes pārvadāšanas laikā, ne tās pārbaudes, kas veido daļu no uzdevumiem, ko varas iestādes, kas atbild par likumu vispārējo piemērošanu dalībvalstī, veic nediferencētā veidā.

2. pants

Šajā direktīvā:

- 1) "veterinārās pārbaudes" nozīmē jebkuru fizisku pārbaudi un/vai administratīvu formalitāti, ko piemēro 1. pantā minētajiem dzīvniekiem vai produktiem un kas ir paredzēta tam, lai tieši vai citādi aizsargātu sabiedrības vai dzīvnieku veselību;
- 2) "zootehniskās pārbaudes" nozīmē jebkuru fizisku pārbaudi un/vai administratīvu formalitāti, ko piemēro dzīvniekiem, uz kuriem attiecas tās direktīvas, kas minētas A pielikuma II iedaļā, un kas ir paredzētas tiešai vai netiešai šķirņu uzlabošanai;
- 3) "tirdzniecība" nozīmē tirdzniecību starp dalībvalstīm Līguma 9. panta 2. punkta nozīmē;
- 4) "saimniecība" nozīmē lauksaimniecības vai tirdzniecības uzņēmumu, kā noteikts spēkā esošajās valsts tiesību normās, kas atrodas dalībvalsts teritorijā un kur tiek turēti vai regulāri audzēti dzīvnieki, kas minēti A un B pielikumā, izņemot zirgu dzimtas dzīvniekus, un saimniecību, kā noteikts Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīvas 90/426/EEK par dzīvnieku veselības apstākļiem, kas regulē dzīvu zirgu dzimtas dzīvnieku pārvietošanu un ieviešanu no trešām valstīm (¹⁾), 2. panta a) punktā;
- 5) "centrs vai organizācija" nozīmē ikvienu uzņēmumu, kas ražo, uzglabā, pārstrādā tos produktus vai rīkojas ar tiem produktiem, kas minēti 1. pantā;

(¹) OV L 224, 18.8.1990., 42. lpp.

- 6) "kompetentā iestāde" nozīmē dalībvalsts centrālo iestādi, kuras kompetencē ietilpst veterināro vai zootehnisko pārbaužu veikšana, vai jebkuru iestādi, kurai tā ir deleģējusi šādu kompetenci;
- 7) "valsts pilnvarots veterinārārsts" nozīmē veterinārārstu, ko ir iecēlusi kompetentā iestāde.

I NODAĻA

Pārbaudes izcelsmes vietā

3. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai tirdzniecībai tiktu pakļauti tikai tie dzīvnieki un produkti, kas minēti 1. pantā un kas atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) dzīvniekiem un produktiem, kas minēti A pielikumā, ir jāatbilst attiecīgo direktīvu, kas uzskaitītas minētajā pielikumā, prasībām, un dzīvniekiem un produktiem, kas minēti B pielikumā, ir jāatbilst tām dzīvnieku veselības prasībām, kas noteiktas saņēmējā dalībvalstī;
- b) tiem ir jānāk no saimniecībām, centriem vai organizācijām, kas ir pakļautas regulārām oficiālām pārbaudēm saskaņā ar 3. punktu;
- c) tiem ir, no vienas puses, jābūt identificētiem saskaņā ar Kopienas noteikumiem un, no otras puses, jābūt reģistrētiem tādā veidā, lai varētu tikt atklāta izcelsmes vai tranzīta saimniecība, centrs vai organizācija, un valsts identifikācijas vai reģistrācijas sistēmas ir jāpaziņo Komisijai trīs mēnešu laikā pēc šīs direktīvas paziņošanas datuma.
- d) pārvadāšanas laikā kopā ar tiem ir jābūt veselības sertifikātam un/vai jebkuriem citiem dokumentiem, kas paredzēti A pielikumā uzskaitītajās direktīvās, un — citiem dzīvniekiem un produktiem — tiem dokumentiem, kas paredzēti saņēmējas dalībvalsts noteikumos.

Līdz 1993. gada 1. janvārim dalībvalstīm ir jāveic atbilstoši pasākumi, lai garantētu, ka identifikācijas un reģistrācijas sistēmas, ko piemēro Kopienas iekšējā tirdzniecībā, ir paplašinātas un attiecinātas arī uz dzīvnieku pārvietošanu to teritorijā;

Tiem sertifikātiem vai dokumentiem, ko izsniedzis valsts pilnvarots veterinārārsts, kas atbildīgs par izcelsmes saimniecību, centru vai organizāciju, un, ja ir runa par dokumentiem, ko pieprasa kompetentā iestāde saskaņā ar A pielikuma II iedaļā minētajiem tiesību aktiem zootehnikas jomā, ir jābūt kopā ar dzīvnieku, dzīvniekiem un produktiem līdz tā/to galapunktam(-iem);

- e) tādi dzīvnieki, kas ir uzņēmīgi pret slimībām, vai šādu dzīvnieku produkti, nedrīkst būt:

- i) no saimniecībām, centriem vai organizācijām, platībām vai apgabaliem, kas ir pakļauti ierobežojumiem, kuri vajadzības gadījumā saskaņā ar Kopienas noteikumiem noteikti attiecībā uz konkrētajiem dzīvniekiem vai konkrēto dzīvnieku produktiem tā iemesla dēļ, ka ir aizdomas par slimību, kas minēta C pielikumā, ir šādas slimības uzliesmojums vai šī slimība pastāv, vai tāpēc, ka tiek piemēroti aizsardzības pasākumi;
- ii) no saimniecības, centra vai organizācijas, platības vai apgabala, uz kuru attiecas oficiālie ierobežojumi, tā iemesla dēļ, ka ir aizdomas par slimību, kas minēta C pielikumā, ir šādas slimības uzliesmojums vai šī slimība pastāv, vai tāpēc, ka tiek piemēroti aizsardzības pasākumi;
- iii) gadījumos, kad tie ir paredzēti saimniecībām, centriem vai organizācijām, kas atrodas tajās dalībvalstīs, kas ir ieguvušas garantijas, ievērojot Direktīvas 64/432/EEK 9. pantu vai citus līdzvērtīgus Kopienas noteikumus, kas ir vai vēl tiks pieņemti, vai tādā valstī, kas Kopienas likumos — pilnībā vai daļā tās teritorijas — ir atzīta par brīvu no slimības, no saimniecības, kas nesniedz tās garantijas, ko tā dalībvalsts varētu prasīt attiecībā uz slimībām, kas nav uzskaitītas C pielikumā;
- iv) kad tie ir paredzēti dalībvalstij vai dalībvalsts teritorijas daļai, kas ir guvusi labumu no papildu garantijām, ievērojot Direktīvas 64/432/EEK 9. pantu vai citus līdzvērtīgus Kopienas noteikumus, kas ir vai vēl tiks pieņemti, no saimniecības, centra vai organizācijas un, ja rodas tāda situācija, no teritorijas daļas, kas nesniedz paredzētās papildu garantijas.
- Izcelsmes valsts kompetentā iestāde pirms sertifikāta vai pavaddokumenta izsniegšanas nodrošina, lai saimniecības, centri vai organizācijas atbilstu šajā punktā paredzētajām prasībām;
- f) ja pārvadāšana ietver vairākus galamērķus, tad dzīvnieki un produkti ir jāsaprupē tik sūtījumos, cik ir galamērķu. Katram sūtījumam ir jāpievieno sertifikāts un/vai dokumenti, kas minēti d) apakšpunktā;
- g) ja dzīvnieki un produkti, uz ko attiecas A pielikumā uzskaitītās direktīvas, kas atbilst Kopienas noteikumiem, ir paredzēti izvešanai uz trešo valsti caur citas dalībvalsts teritoriju, tad pārvadājumam, izņemot ārkārtīgas steidzamības gadījumus, ko pienācīgi ir atļāvusi kompetentā iestāde, lai nodrošinātu dzīvnieku labturību, ir jāpaliek muitas uzraudzībā līdz izbraukšanai no Kopienas teritorijas atbilstoši sīki izstrādātiem noteikumiem, kas jāsaprot Komisijai, darbojoties saskaņā ar procedūru, kura noteikta 18. pantā vai vajadzības gadījumā 19. pantā.

Turklāt gadījumos, kad runa ir par dzīvniekiem un produktiem, kas neatbilst Kopienas noteikumiem, vai dzīvniekiem un produktiem, kas minēti B pielikumā, tranzīts drīkst notikt tikai tad, ja to patiešām ir atļāvusi tranzīta dalībvalsts kompetentā iestāde.

2. Dalībvalstis nodrošina arī, lai:

- dzīvniekus un produktus, kas minēti 1. pantā un ko, iespējams, var nākties nokaut saskaņā ar valsts programmu to slimību izskaušanai, kas nav minētas C pielikumā, nenosūta uz citas dalībvalsts teritoriju,
- dzīvniekus un produktus, kas minēti A pielikumā, vai dzīvniekus un produktus, kas minēti B pielikumā, nenosūta uz citas dalībvalsts teritoriju, ja tos nevar tirgot pašu šo valstu teritorijā veselības vai dzīvnieku veselības iemeslu dēļ, kas pamatoti Līguma 36. pantā.

3. Neierobežojot uzraudzības pienākumus, kas uzticēti valsts pilnvarotam veterinārārstam saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, kompetentā iestāde veic pārbaudes saimniecībās, atzītos tirgos un savākšanas punktos, centros vai organizācijās, lai pārliecinātos, ka dzīvnieki un produkti, kas paredzēti tirdzniecībai, atbilst Kopienas prasībām un it īpaši atbilst nosacījumiem, kas noteikti 1. punkta c) un d) apakšpunktā attiecībā uz identifikāciju.

Ja ir pamats aizdomām, ka Kopienas prasības netiek pildītas, tad kompetentā iestāde veic vajadzīgās pārbaudes un, ja aizdomas apstiprinās, veic atbilstošus pasākumus, kas drīkst ietvert konkrētās saimniecības, centra vai organizācijas izolāciju.

4. Saskaņā ar 18. pantā vai vajadzības gadījumā 19. pantā noteikto procedūru, Komisija drīkst pieņemt sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot šo pantu, it īpaši, lai ņemtu vērā konkrētās šķirnes.

4. pants

1. Nosūtītājas dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka:

- a) lauksaimniecības dzīvnieku un produktu, kas minēti 1. pantā, īpašnieki visos ražošanas posmos un tirgū laišanas posmos atbilst valsts vai Kopienas veselības vai zootehniskajām prasībām, kas minētas šajā direktīvā;
- b) dzīvniekus un produktus, kas minēti A pielikumā, pārbauda vismaz tikpat rūpīgi no veterinārā viedokļa kā tad, ja tie būtu paredzēti valsts tirgum, ja vien Kopienas noteikumos nav speciāli noteikts citādi;

c) dzīvniekus pārvadā piemērotos transporta līdzekļos, kas atbilst higiēnas noteikumiem.

2. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde, kas izsniedza sertifikātu vai dokumentu, kas pavadā dzīvniekus un produktus, dienā, kad tie tika izsniegti, un izmantojot 20. pantā paredzēto datorizēto sistēmu, paziņo saņēmējas dalībvalsts centrālajai kompetentajai iestādei un galapunkta kompetentajai iestādei datus, ko nosaka Komisija, saskaņā ar procedūru, kas noteikta 18. pantā.

3. Nosūtītājas dalībvalstis veic atbilstošos pasākumus, lai sodītu jebkuru tiesību aktu veterinārijas vai zootehnikas jomā pārkāpumu no fizisko vai juridisko personu puses, ja tiek atklāts, ka Kopienas noteikumi ir pārkāpti, un it īpaši, ja tiek atklāts, ka sertifikāta, dokumentu vai identifikācijas zīmes neatbilst dzīvnieku statusam vai to izcelsmes saimniecībām vai produktu faktiskajām īpašībām.

II NODAĻA

Pārbaudes pēc ierašanās galapunktā

5. pants

1. Saņēmējas dalībvalstis ievieš šādus pārbaudes pasākumus:

a) kompetentā iestāde dzīvnieku un produktu galamērķa vietās ar nediferencējošām pārbaudēm uz vietas drīkst noteikt, vai ir izpildītas 3. panta prasības, un tā vienlaikus drīkst ņemt paraugus.

Turklāt, pārbaudes drīkst veikt arī dzīvnieku un produktu pārvadāšanas laikā pa to teritoriju, ja tranzīta dalībvalsts vai saņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei ir informācija, kuras rezultātā ir radušās aizdomas par pārkāpumu;

b) turklāt, ja dzīvnieki, kuri minēti 1. pantā un kuru izcelsmes valsts ir cita dalībvalsts, ir paredzēti:

i) atzītam tirgum vai savākšanas punktam, kā noteikts Kopienas noteikumos, tad līdz ar to īpašnieks ir atbildīgs par tādu dzīvnieku ieviešanu, kas neatbilst 3. panta 1. punktā noteiktajām prasībām.

Kompetentajai iestādei ir jāpārbauda, nediferencējošā veidā pārbaudot dzīvnieku pavaddokumentus vai sertifikātus, vai dzīvnieki atbilst minētajām prasībām;

ii) lopkautuvei, kas atrodas valsts pilnvarota veterinārārsta uzraudzībā, tad pēdējam ir jānodrošina, galvenokārt pamatojoties uz pavaddokumentu vai sertifikātu, ka tiek nokauti tikai tie dzīvnieki, kas atbilst 3. panta 1. punkta prasībām.

Lopkautuves īpašnieks ir atbildīgs par tādu dzīvnieku nokaušanu, kas neatbilst 3. panta 1. punkta c) un d) apakšpunkta prasībām;

iii) reģistrētajam uzņēmējam, kas sadala sūtījumus, vai jebkurai uzņēmumam, kas nav pakļauts pastāvīgai uzraudzībai, tad kompetentā iestāde uzskata šādu uzņēmēju vai uzņēmumu par dzīvnieku saņēmēju un piemēro nosacījumus, kas izklāstīti otrajā daļā;

iv) saimniecībām, centriem vai organizācijām, tajā skaitā gadījumos, kad sūtījumus pārvadāšanas laikā daļēji izkrauj, tad saskaņā ar 3. pantu katram dzīvniekam vai dzīvnieku grupai ir jābūt līdzīgai veterinārā sertifikāta vai pavaddokumenta oriģinālam, līdz sūtījums sasniedz saņēmēju, kas tajā ir minēts.

Saņēmējiem, kas minēti pirmās daļas iii) un iv) apakšpunktā, pirms sūtījums tiek sadalīts vai pārdots kādam citam, ir jāpārbauda identifikācijas zīmju, sertifikātu vai dokumentu, kas minēti 3. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā, klātbūtne, jāpaziņo kompetentajai iestādei par jebkuru pārkāpumu vai atkāpi no normas un pēdējā gadījumā jāizolē konkrētie dzīvnieki, līdz kompetentā iestāde pieņem lēmumu attiecībā uz tiem.

Garantijas, kas jāsniedz pirmās daļas iii) un iv) apakšpunktā minētajiem saņēmējiem, ir precizētas līgumā ar kompetento iestādi, ko paraksta iepriekšējās reģistrācijas laikā, kas paredzēta 12. pantā. Kompetentā iestāde veic izlases veida pārbaudes, lai pārbaudītu atbilstību tām garantijām.

Šo punktu piemēro *mutatis mutandis* to produktu saņēmējiem, kas minēti 1. pantā.

2. Visiem saņēmējiem, kas norādīti sertifikātā vai dokumentā, kas paredzēts 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā:

a) pēc saņēmējas dalībvalsts pieprasījuma un tādā mērā, kā nepieciešams, lai veiktu 1. punktā minētās pārbaudes, ir iepriekš jāpaziņo par dzīvnieku un produktu ierašanos no citas dalībvalsts un it īpaši par sūtījuma saturu un paredzamo ierašanās datumu.

Tomēr paziņošanas termiņš parasti ir ne vairāk kā viena diena, un tomēr izņēmuma gadījumos dalībvalstis drīkst pieprasīt sniegt paziņojumu divas dienas iepriekš.

Šo paziņojumu nepieprasa attiecībā uz reģistrētiem zirgiem, kuriem ir identifikācijas dokuments, kas paredzēts Direktīvā 90/427/EEK;

b) ne mazāk kā sešus mēnešus — laika posmu precīzē kompetentā iestāde — saglabā veselības sertifikātus vai dokumentus,

kas minēti 3. pantā, lai tos uzrādītu kompetentajai iestādei, jāpēdējā to pieprasītu.

3. Sīki izstrādātus šā panta īstenošanas noteikumus pieņem saskaņā ar procedūru, kas noteikta 18. pantā vai vajadzības gadījumā 19. pantā.

6. pants

1. Ja Kopienas noteikumos vai to apgabalu valsts noteikumos, ar kuriem vēl nav saskaņots un kas atbilst vispārējiem Līguma noteikumiem, ir pieprasīta dzīvu dzīvnieku ievietošana karantīnā, tad pēdējā parasti notiek saņēmējā saimniecībā.

2. Karantīnas staciju drīkst izmantot, ja tas ir pamatoti no veterinārā viedokļa. Šādu staciju uzskata par sūtījuma galamērķa vietu. Konkrētā dalībvalsts paziņo Komisijai, uz kāda pamata šāda darbība tiek veikta.

3. Saistības, kas attiecas uz karantīnu un pēdējās atrašanās vietu, tiek precizētas veterinārajās prasībās, kas minētas 21. panta otrajā daļā.

7. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai, veicot pārbaudes tajās vietās, kur dzīvniekus un produktus, kas minēti 1. pantā, no trešām valstīm drīkst ievest Kopienas teritorijā, tādās kā ostas, lidostas un robežpunkti ar trešām valstīm, tiktu veikti šādi pasākumi:

- a) tiktu pārbaudīti dzīvnieku un produktu pavaddokumenti un sertifikāti;
- b) ja dzīvniekus un produktus ievad no trešām valstīm, tad tie muitas uzraudzībā ir jānosūta uz pārbaudes punktiem, lai varētu veikt veterinārās pārbaudes.

Dzīvniekus un produktus, kas minēti A pielikumā, muižā nedrīkst noformēt, ja vien tādās pārbaudēs nav atklāts, ka tie atbilst Kopienas noteikumiem;

- c) uz Kopienas dzīvniekiem un produktiem attiecināmas kontroles noteikumi, kas izklāstīti 5. pantā.

2. Dzīvnieki un produkti, kas minēti B pielikumā, kā arī tie, ko ievad, pamatojoties uz valsts dzīvnieku veselības standartiem, ir jāievad tieši Kopienas teritorijā caur vienu no tās dalībvalsts pārbaudes punktiem, kas plāno tos ievest, un tur jāpārbauda saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu.

Dalībvalstis, kas ievad no trešām valstīm, pamatojoties uz valsts dzīvnieku veselības noteikumiem, informē Komisiju un pārējās

dalībvalstis, it īpaši tranzīta dalībvalsti, par šādu ievadumu eksistenci un par prasībām, kādām tie šādus ievadumus pakļauj.

Saņēmējās dalībvalstis aizliedz sūtīt dzīvniekus prom no savas teritorijas, ja tie tur nav palikuši tādu laika posmu, kas noteikts specifiskajos Kopienas tiesību aktos, un tāpat tos produktus, kas minēti otrajā daļā, ja vien tos neved, bez tranzīta, uz citu dalībvalsti, kas izmanto to pašu iespēju.

Tomēr līdz Kopienas noteikumu pieņemšanai pēc iepriekšējas vienošanās ar to otru dalībvalsti vispārējā veidā un, vajadzības gadījumā, ar tranzīta dalībvalsti par kontroles pasākumiem tos dzīvniekus un produktus drīkst ievest tādās dalībvalsts teritorijā, kas nav minēta otrajā daļā. Dalībvalstis informē Komisiju un pārējās dalībvalstis Pastāvīgajā veterinārijas komitejā, kad tās izmanto šo atkāpi un kontroles pasākumus, par kuriem ir panākta vienošanās.

3. Tomēr, no 1993. gada 1. janvāra un atkāpjoties no 1. punkta, visi dzīvnieki un produkti, ko pārvadā ar regulāriem transporta līdzekļiem, kas tieši savieno divus Kopienas ģeogrāfiskos punktus, ir pakļauti kontroles noteikumiem, kas paredzēti 5. pantā.

8. pants

1. Ja pārbaudes laikā, ko veic sūtījuma galapunktā vai pārvadāšanas laikā, dalībvalsts kompetentās iestādes konstatē:

- a) slimības ierosinātājus, kas izraisa Direktīvā 82/894/EEK⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 90/134/EEK⁽²⁾, minēto slimību, zoonozi vai slimību vai jebkuru iemeslu, kas var radīt nopietnas briesmas dzīvniekiem vai cilvēkiem, vai ka produkti nāk no apgabala, kurš ir inficēts ar epizootisku slimību, tad tās dod rīkojumu, lai dzīvnieks vai dzīvnieku sūtījums tiktu ievietots karantīnā tuvākajā karantīnas stacijā vai nokauts un/vai iznīcināts.

Izdevumus, kas saistīti ar pirmajā daļā paredzētajiem pasākumiem, apmaksā nosūtītājs vai viņa pārstāvis, vai persona, kas atbild par produktiem vai dzīvniekiem.

Saņēmējās dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties, rakstiski un ar vispiemērotākajiem līdzekļiem informē pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes un Komisiju par atklātajiem faktiem, pieņemtajiem lēmumiem un šādu lēmumu pamatojumu.

Drīkst piemērot aizsargpasākumus, kas paredzēti 10. pantā.

⁽¹⁾ OV L 378, 31.12.1982., 58. lpp.

⁽²⁾ OV L 76, 22.3.1990., 23. lpp.

Pēc dalībvalsts pieprasījuma un saskaņā ar procedūru, kas noteikta 17. pantā, Komisija turklāt drīkst pieņemt jebkurus pasākumus, kas vajadzīgi, lai sasniegtu saskaņotu pieeju, kā dalībvalstis rīkojas situācijās, uz kurām neattiecas Kopienas noteikumi;

b) ka, neierobežojot a) apakšpunktu, dzīvnieki un produkti neatbilst nosacījumiem, kas noteikti Kopienas direktīvās, vai gadījumā, ja dalībvalsts saņem garantijas, ievērojot Direktīvas 64/432/EEK 9. pantu vai līdzvērtīgus Kopienas noteikumus, kas jau ir vai vēl tiks pieņemti, valsts dzīvnieku veselības noteikumos, tad tās drīkst, ar noteikumu, ka dzīvnieku veselības apsvērumi to pieļauj, ļaut nosūtītājam vai viņa pārstāvim izvēlēties no šādām iespējām:

- ja konstatē atliekas, tad dzīvnieku un produktu turēšana uzraudzībā, līdz tiek apstiprināta atbilstība noteikumiem, un, ja atbilstība noteikumiem netiek panākta, tad to pasākumu piemērošana, kas paredzēti Kopienas tiesību aktos,
- dzīvnieku nokaušana vai produktu iznīcināšana,
- dzīvnieka vai sūtījuma atpakaļ nogādāšana, ar nosūtītājas dalībvalsts kompetentās iestādes iepriekšēju atļauju un iepriekš brīdinot tranzīta dalībvalsti(-is).

Tomēr, ja sertifikātā vai dokumentos atklāj novirzes no normas, tad īpašniekam vai viņa pārstāvim ir jāpiešķir atvieglojumu periods, pirms tiek izmantota šī pēdējā iespēja.

2. Saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru Komisija sastāda to slimību sarakstu, kas minētas 1. punktā, un sīki izstrādā noteikumus, kas jāievēro, piemērojot šo pantu.

9. pants

1. Tajos gadījumos, kas paredzēti 8. pantā, saņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde nekavējoties sazinās ar nosūtītājas dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Pēdējās dalībvalsts iestādes veic visus vajadzīgos pasākumus un informē pirmās dalībvalsts kompetento iestādi par veikto pārbaūžu būtību, pieņemtajiem lēmumiem un šādu lēmumu pieņemšanas iemesliem.

Ja saņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde baidās, ka šādi pasākumi ir nepietiekami, tad abu dalībvalstu kompetentās iestādes kopīgi meklē veidus, kā atrisināt radušos situāciju, un vajadzības gadījumā tad var ietvert pārbaudes uz vietas.

Ja to pārbaūžu laikā, kas minētas 8. pantā, atklāj atkārtotas neprecizitātes, tad saņēmēja dalībvalsts informē Komisiju un pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes.

Komisija, pēc saņēmējas dalībvalsts pieprasījuma vai pati pēc savas iniciatīvas un ņemot vērā konstatēto pārkāpumu būtību, drīkst:

- nosūtīt inspektoros uz konkrēto vietu sadarbībā ar kompetentajām valsts iestādēm,
- uzdot valsts pilnvarotam veterinārārstam, kura vārds ir sarakstā, ko pēc dalībvalstu ierosinājuma sagatavo Komisija, un kurš ir pieņemams visām iesaistītajām pusēm, pārbaudīt faktus uz vietas,
- pieprasīt kompetentajai iestādei pastiprināt pārbaudes izcelses apgabala saimniecībā, centrā, organizācijā, atzītājā tirgū vai savākšanas punktā.

Tā informē dalībvalstis par atklātajiem faktiem.

Līdz kļūst zināmi Komisijas atklātie fakti, nosūtītājai dalībvalstij pēc saņēmējas dalībvalsts pieprasījuma ir jāpastiprina to dzīvnieku un produktu pārbaudes, kas nāk no konkrētā apgabala saimniecības, centra, organizācijas, atzīta tirgus vai savākšanas punkta, un, ja tiek atklātas nopietnas briesmas sabiedrības vai dzīvnieku veselībai, tad jāaptur jebkuru sertifikātu vai pārvadājumu dokumentu izsniegšana.

Saņēmēja dalībvalsts drīkst no savas puses pastiprināt to dzīvnieku pārbaudes, kas nāk no tās pašas saimniecības, centra, organizācijas, atzītā tirgus vai savākšanas punkta vai apgabala.

Ja novirzes no normas ir apstiprinātas ar eksperta atzinumu, tad pēc vienas no abu iesaistīto dalībvalstu pieprasījuma Komisijai saskaņā ar 17. pantā noteikto procedūru ir jāveic atbilstoši pasākumi, kas drīkst ietvert pat atļauju dalībvalstīm uz laiku aizliegt ievest savā teritorijā dzīvniekus un produktus, kas nāk no tās saimniecības, centra, organizācijas, atzītā tirgus vai savākšanas punkta vai apgabala. Šie pasākumi pēc iespējas drīzāk ir jāapstiprina vai jāpārskata saskaņā ar 17. pantā noteikto procedūru.

2. Izņemot tos gadījumus, kas paredzēti ceturtajā daļā, šī direktīva neiespaido tiesības, kas ir spēkā dalībvalstīs, iesniegt tiesai lūgumu pārskatīt lēmumus, ko pieņēmušas kompetentās iestādes.

Lēmumus, ko pieņēmusi saņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde, un šādu lēmumu pamatojumu paziņo nosūtītājam vai viņa pārstāvim un nosūtītājas dalībvalsts kompetentajai iestādei.

Ja nosūtītājs vai viņa pārstāvis to pieprasa, tad minētos lēmumus un pamatojumu viņam nosūta rakstiskā formā, norādot sīku

informāciju par tiesībām iesniegt apelācijas sūdzību, kas viņam ir pieejamas saskaņā ar saņēmējā dalībvalstī spēkā esošajiem likumiem, un par piemērojamo procedūru un termiņiem.

Tomēr strīda gadījumā pēc vienošanās abas iesaistītās puses drīkst maksimāli viena mēneša laikā iesniegt strīdu tāda eksperta novērtējumam, kura vārds ir Kopienas ekspertu sarakstā, ko sastāda Komisija, un izdevumus par eksperta konsultāciju apmaksā Kopiena.

Šādi eksperti sniedz savu atzinumu ne vēlāk kā 72 stundu laikā vai pēc jebkuru analīžu rezultātu saņemšanas. Puses pakļaujas eksperta atzinumam, pienācīgi ņemot vērā Kopienas veterināros tiesību aktus.

3. Izdevumus par sūtījuma atpakaļ nogādāšanu, dzīvnieku turēšanu vai izolēšanu vai vajadzības gadījumā nokaušanu vai iznīcināšanu apmaksā nosūtītājs, viņa pārstāvis vai tā persona, kas atbild par dzīvniekiem vai produktiem.

4. Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot šo pantu, pieņem saskaņā ar procedūru, kas noteikta 18. pantā vai vajadzības gadījumā 19. pantā.

III NODAĻA

Kopīgie noteikumi

10. pants

1. Katra dalībvalsts nekavējoties informē pārējās dalībvalstis un Komisiju, ja tās teritorijā, papildus to slimību uzliesmojumam, kas minētas Direktīvā 82/894/EEK, ir uzliesmojušas jebkuras zoonozes, slimības vai radušies citi iemesli, kas var radīt nopietnas briesmas dzīvnieku vai cilvēku veselībai.

Nosūtītāja dalībvalsts nekavējoties ievieš kontroles vai drošības pasākumus, kas paredzēti Kopienas noteikumos, it īpaši bufera zonu noteikšanu, kas paredzēta tajos noteikumos, vai veic jebkuru citu pasākumu, ko tā uzskata par piemērotu.

Saņēmēja dalībvalsts vai tranzīta dalībvalsts, kas 5. pantā minētās pārbaudes laikā ir konstatējusi, ka eksistē viena no pirmajā daļā minētajām slimībām vai iemesliem, drīkst, ja nepieciešams, veikt drošības pasākumus, kas paredzēti Kopienas noteikumos, tajā skaitā turēt dzīvniekus karantīnā.

Līdz pasākumu veikšanai saskaņā ar 4. punktu saņēmēja dalībvalsts drīkst, ja ir nopietni sabiedrības vai dzīvnieku veselības apsvērumi, veikt pagaidu drošības pasākumus attiecībā uz konkrētajām saimniecībām, centriem vai organizācijām, vai gadījumā, ja ir kāda epizootiskā slimība, attiecībā uz bufera zonu, kas paredzēta Kopienas noteikumos.

Par pasākumiem, ko veic dalībvalstis, bez kavēšanās tiek ziņots Komisijai un pārējām dalībvalstīm.

2. Pēc tās dalībvalsts, kas minēta 1. punkta pirmajā daļā, pieprasījuma vai pēc Komisijas iniciatīvas, viens vai vairāki Komisijas pārstāvji drīkst vienlaicīgi doties uz konkrēto vietu, lai sadarībā ar kompetentajām iestādēm pārbaudītu, kādi pasākumi ir veikti, un sniedz atzinumu par tiem pasākumiem.

3. Ja Komisija nav informēta par veiktajiem pasākumiem vai arī ja tā uzskata veiktos pasākumus par nepiemērotiem, tad tā sadarībā ar konkrēto dalībvalsti un līdz Pastāvīgās veterinārijas komitejas sanāksmei drīkst veikt pagaidu drošības pasākumus attiecībā uz dzīvniekiem vai produktiem, kas nāk no apgabala, ko ir skārusi epizootiskā slimība, vai no konkrētās saimniecības, centra vai organizācijas. Tos pasākumus pēc iespējas drīzāk iesniedz Pastāvīgajai veterinārijas komitejai, lai tā tos apstiprinātu, izdarītu tajos grozījumus vai atceltu saskaņā ar procedūru, kas noteikta 17. pantā.

4. Komisija jebkurā gadījumā pirmajā izdevīgajā gadījumā pārskata situāciju Pastāvīgajā veterinārijas komitejā. Tā veic vajadzīgos pasākumus tiem dzīvniekiem un produktiem, kas minēti 1. pantā, un, ja situācija to prasa, tad produktiem, kas iegūti no tiem dzīvniekiem saskaņā ar procedūru, kas noteikta 17. pantā. Komisija kontrolē situāciju un saskaņā ar to pašu procedūru groza vai atceļ veiktos pasākumus atkarībā no tā, kā attīstās situācija.

5. Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot šo pantu, un it īpaši zoonožu vai iemeslu, kas var radīt nopietnas briesmas cilvēku veselībai, sarakstu pieņem saskaņā ar procedūru, kas noteikta 18. pantā.

11. pants

Katra dalībvalsts un Komisija nosaka veterināro dienestu vai dienestus, kas atbild par veterināro pārbaudzi veikšanu un sadarbību ar pārējo dalībvalstu pārbaudes dienestiem.

12. pants

Dalībvalstis nodrošina, lai visi uzņēmēji, kas ir iesaistīti Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar dzīvniekiem un/vai produktiem, uz ko attiecas 1. pants:

- pēc kompetentās iestādes pieprasījuma iepriekš reģistrētos oficiālā reģistrā;
- turētu piegāžu reģistru, bet preču saņēmēji, kas minēti 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) daļā, dzīvnieku un produktu turpmākā ceļa mērķa reģistru.

Minēto reģistru saglabā tik ilgi, cik to pieprasa kompetentā valsts iestāde, tā, lai to pēc pieprasījuma varētu uzrādīt kompetentajai iestādei.

13. pants

Dalībvalstis nodrošina arī to, lai to veterināro dienestu amatpersonas, vajadzības gadījumā sadarbībā ar pārējo to dienestu amatpersonām, kas ir pilnvaroti šim nolūkam, spētu veikt šādas darbības:

- pārbaudīt saimniecības, iekārtas, transporta līdzekļus un procesus, ko izmanto dzīvnieku iezīmēšanai un identificēšanai,
- pārbaudīt attiecībā uz tiem produktiem, kas uzskaitīti A pielikumā, ka personāls izpilda tās prasības, kas noteiktas tajā pielikumā minētajos tekstos,
- ņemt paraugus no:
 - i) dzīvniekiem, ko tur ar nolūku pārdot, laist tirgū vai pārvest;
 - ii) produktiem, ko tur ar nolūku uzglabāt vai pārdot, laist tirgū vai pārvest,
- pārbaudīt dokumentālos vai datu apstrādes materiālus, kas attiecas uz pārbaudēm, kas veiktas pēc pasākumiem, kas veikti saskaņā ar šo direktīvu.

Dalībvalstīm ir jāpieprasa no pārbaudāmajām saimniecībām, centriem vai organizācijām iesaistīties sadarbībā, kas nepieciešama iepriekš minēto uzdevumu izpildei.

14. pants

1. Ar šo Direktīvu 64/432/EEK ⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 89/662/EEK ⁽²⁾, groza šādi:

a) 6. pantu aizvieto ar šādu:

“6. pants

Dzīvnieki nokaušanai, kas pēc ierašanās saņēmējā valstī vai nu tieši, vai caur atzītu tirgu, vai savākšanas punktu aizvesti uz lopkautuvi, ir tur jānokauj pēc iespējas drīzāk saskaņā ar dzīvnieku veselības prasībām.

Dzīvnieki nokaušanai, kas pēc ierašanās saņēmējā valstī ir aizvesti uz tirgu blakus lopkautuvei, pēc kuras noteikumiem visus dzīvniekus drīkst aizvest, it īpaši pēc tirgus, tikai uz tādu lopkautuvi, ko šim nolūkam ir atzinusi kompetenta centrālā

iestāde, ir jānokauj tajā lopkautuvē ne vēlāk kā piecas dienas pēc to ierašanās tirgū.

Saņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde, ņemot vērā dzīvnieku veselības apsvērumus, izraugās lopkautuvi, uz kuru tie dzīvnieki ir jānosūta.”;

b) 7. panta 3. punkts un 8. panta 2. punkta pirmā daļa ar šo tiek atcelti;

c) 9. un 10. pantu aizvieto ar šādu:

“9. pants

1. Dalībvalsts, kurai ir valsts kontroles programma kādai no infekcijas slimībām, kas nav minētas E pielikumā, visai tās teritorijai vai daļai tās teritorijas, drīkst iesniegt minēto programmu Komisijai, īpaši aprakstot:

- slimības izplatību dalībvalstī,
- programmas iemeslus, ņemot vērā slimības nozīmi un programmas iespējamo labumu attiecībā pret tās izmaksām,
- ģeogrāfisko apgabalu, kurā programma tiks ieviesta,
- statusa kategorijas, ko piemēro uzņēmumiem, standartus, kas jāsasniedz katrā kategorijā, un izmantojamās pārbaudes procedūras,
- programmas kontroles kārtību,
- darbības, kas jāveic, ja kāda iemesla dēļ uzņēmums zaudē savu statusu,
- pasākumus, kas jāveic, ja to pārbaudžu rezultāti, kas veiktas saskaņā ar programmas noteikumiem, ir apstiprinoši.

2. Komisija izskata programmas, ko ir iesniegušas dalībvalstis. Programmas, kā minēts 1. punktā, drīkst apstiprināt saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti 1. punktā, saskaņā ar procedūru, kas noteikta 12. pantā. Saskaņā ar to pašu procedūru, vienlaikus vai vēlākais trīs mēnešus pēc programmu apstiprināšanas tiek definētas papildus garantijas, vispārējās vai ierobežotas, kas var tikt pieprasītas Kopienas iekšējā tirdzniecībā. Šādas garantijas nedrīkst pārsniegt tās, ko dalībvalsts īsteno valsts līmenī.

3. Dalībvalstu iesniegtās programmas drīkst grozīt vai papildināt saskaņā ar 12. pantā noteikto procedūru. Grozījumus vai papildinājumus jau apstiprinātām programmām vai jau noteiktām garantijām saskaņā ar 2. punktu drīkst apstiprināt saskaņā ar to pašu procedūru.

10. pants

1. Ja dalībvalsts uzskata, ka tās teritorija vai daļa tās teritorijas ir brīva no kādas slimības, pret ko liellopi un cūkas ir uzņēmīgi, tad tā iesniedz Komisijai attiecīgus apstiprinošus dokumentus, it īpaši izklāstot:

⁽¹⁾ OV L 121, 29.7.1964., 2012./64. lpp.

⁽²⁾ OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp.

- slimības raksturu un šīs slimības reģistrēto izplatību tās teritorijā,
- tādu uzraudzības pārbažu rezultātus, kas pamatotas uz seroloģiskajiem, mikrobioloģiskajiem, patoloģiskajiem vai epidemioloģiskajiem pētījumiem un uz faktu, ka par slimību pēc likuma ir jāpaziņo kompetentajām iestādēm,
- laika posmu, kad tika veikta uzraudzība,
- vajadzības gadījumā laika posmu, kad bija aizliegta vakcinācija pret šo slimību un ģeogrāfisko apgabalu, uz kuru attiecas aizliegums,
- pasākumus, lai pārbaudītu slimības neesamību.

2. Komisija izskata dalībvalstu iesniegtos dokumentus. Papildus garantijas, vispārējas vai specifiskas, ko var pieprasīt Kopienas iekšējā tirdzniecībā, drīkst noteikt saskaņā ar 12. pantā noteikto procedūru. Šādas garantijas nedrīkst pārsniegt tās, ko dalībvalsts īsteno valsts līmenī. Ja pamatojums ir iesniegts līdz 1991. gada 1. jūlijam, tad lēmumus par papildu garantijām pieņem līdz 1992. gada 1. janvārim.

3. Konkrētās dalībvalstis paziņo Komisijai par jebkurām pārmaiņām ziņās, kas precizētas 1. punktā un kas attiecas uz slimību. Garantijas, kas noteiktas, kā minēts 2. punktā, ņemot vērā šādu paziņojumu, drīkst grozīt vai atcelt saskaņā ar procedūru, kas noteikta 12. pantā.”

2. Ar šo Direktīvas 88/407/EEK ⁽¹⁾ 5. panta 2. punkta 2.–5. apakšpunkts un 7. un 15. pants tiek svītroti.

3. Ar šo Direktīvas 89/556/EEK ⁽²⁾ 5. panta 2. punkta 2.–4. apakšpunkts un 14. pants tiek svītroti.

4. Direktīvas 72/462/EEK ⁽³⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 89/227/EEK ⁽⁴⁾, 13. panta pirmās daļas piektajā rindā “trīs” aizvieto ar “pieci”.

15. pants

1. Direktīvās 64/432/EEK un 89/556/EEK ieraksta šādu pantu:

“14. pants

Noteikumus, kas noteikti Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīvā 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar konkrētiem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu (*), piemēro konkrēti pārbaudēm izcelsmes posmā, to

pārbažu organizācijai un kontrolei, kas jāveic saņēmējai valstij, un drošības pasākumiem, kas jāievieš.

(*) OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp.”

2. Direktīvā 88/407/EEK ieraksta šādu pantu:

“15. pants

Noteikumi, kas noteikti Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīvā 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar konkrētiem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu (*), piemēro konkrēti pārbaudēm izcelsmes posmā, to pārbažu organizācijai un kontrolei, kas jāveic saņēmējai dalībvalstij, un drošības pasākumiem, kas jāievieš.

(*) OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp.”

3. Direktīvas 90/426/EEK 9. pantu aizvieto ar šādu:

“9. pants

Noteikumi, kas noteikti Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīvā 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar konkrētiem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu (*), piemēro konkrēti pārbaudēm izcelsmes posmā, to pārbažu organizācijai un kontrolei, kas jāveic saņēmējai dalībvalstij, un drošības pasākumiem, kas jāievieš.

(*) OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp.”

16. pants

Komisija drīkst saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru grozīt to slimību sarakstu, kas minēts C pielikumā.

17. pants

Ja ir atsauce uz to procedūru, kas paredzēta šajā pantā, tad Pastāvīgā veterinārijas komiteja, kas izveidota ar Lēmumu 68/361/EEK ⁽⁵⁾, pieņem lēmumus saskaņā ar noteikumiem, kas noteikti Direktīvas 89/662/EEK 17. pantā.

18. pants

Ja ir atsauce uz to procedūru, kas noteikta šajā pantā, tad Pastāvīgā veterinārijas komiteja pieņem lēmumus saskaņā ar Direktīvas 89/662/EEK 18. pantu.

(1) OV L 134, 22.7.1988., 10. lpp.

(2) OV L 302, 19.10.1989., 1. lpp.

(3) OV L 302, 31.12.1972., 28. lpp.

(4) OV L 93, 6.4.1989., 25. lpp.

(5) OV L 255, 18.10.1968., 23. lpp.

19. pants

Ja ir atsauce uz to procedūru, kas noteikta šajā pantā, tad Pastāvīgā zootehnikas komiteja, kas izveidota ar Lēmumu 77/505/EEK ⁽¹⁾, pieņem lēmumus saskaņā ar noteikumiem, kas noteikti Direktīvas 88/661/EEK ⁽²⁾ 11. pantā.

IV NODAĻA

Nobeiguma un pārejas noteikumi

20. pants

1. Komisija saskaņā ar procedūru, kas noteikta 18. pantā, ievieš datorizētu sistēmu, kas savieno veterinārās iestādes, lai konkrēti atvieglotu informācijas apmaiņu starp to apgabalu kompetentajām iestādēm, kur tika izsniegts veselības sertifikāts vai dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu pavaddokuments, un saņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

2. Procedūru, kādā tiek veikts Kopienas finansiālais ieguldījums, kā paredzēts Lēmuma 90/424/EEK 37. pantā un ko vajag, lai ieviestu šo programmu, pieņem saskaņā ar procedūru, kas paredzēta minētā lēmuma 42. pantā.

3. Saskaņā ar procedūru, kas paredzēta 18. pantā, Komisija pieņem šā panta piemērošanas procedūru un, konkrēti, atbilstošus standartus datu apmaiņai un noteikumus par apmaiņas ceļā iegūto datu drošību.

21. pants

Līdz 1992. gada 31. decembrim tirdzniecība ar dzīvniekiem un produktiem, kas uzskaitīti B pielikumā, līdz Kopienas noteikumu pieņemšanai un neierobežojot jebkuru valsts noteikumu saglabāšanu, kas ir noteiktas partiju identificēšanai, ir pakļauta kontroles normām, kas noteiktas šajā direktīvā, it īpaši tām, kas minētas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta teikuma otrajā daļā.

Pirms datuma, kas noteikts 22. pantā, dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm nosacījumus un procedūru, ko tās tagad piemēro, lai ielaistu savā teritorijā dzīvniekus un produktus, kas minēti pirmajā daļā, tajā skaitā identifikācijas noteikumus.

Saskaņā ar procedūru, kas noteikta 17. pantā, Komisija nosaka pasākumus, kas vajadzīgi, lai datorizētu paziņojumus par nosacījumiem, kas minēti otrajā daļā.

Kontroles noteikumi, kas paredzēti dzīvniekiem un produktiem, kas minēti A pielikumā, tiek paplašināti un attiecināti uz tādiem dzīvniekiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem, uz ko brīdī, kad

⁽¹⁾ OV L 206, 12.8.1977., 11. lpp.

⁽²⁾ OV L 382, 31.12.1988., 16. lpp.

pieņem saskaņotos noteikumus, kas regulē to tirdzniecību, šis pielikums neattiecas. Līdz 1992. gada 1. janvārim Padome nolēm par to, lai 1992. gada 31. decembrī Direktīvas 89/662/EEK darbības jomā un šīs direktīvas darbības jomā ietvertu tos dzīvniekus un dzīvnieku izcelsmes produktus, uz ko minētās direktīvas neattiecas.

22. pants

1. Dalībvalstis līdz 1991. gada 1. oktobrim iesniedz Komisijai programmu, kurā ir izstrādāti valsts pasākumi, kurus tās grasās veikt, lai sasniegtu mērķus, kas noteikti šajā direktīvā, it īpaši pārbažu biežumu.

2. Komisija izskata programmas, ko dalībvalstis tām paziņojušas saskaņā ar 1. punktu.

3. Katru gadu, un pirmo reizi 1992. gadā, Komisija adresē dalībvalstīm ieteikumu par nākamā gada pārbažu programmu; Pastāvīgā veterinārijas komiteja sniegs savu atzinumu par ieteikumiem jau iepriekš. Šo ieteikumu vēlāk var pielāgot.

23. pants

1. Līdz 1991. gada 1. janvārim Padome, ar kvalificētu balsu vairākumu balsojot par Komisijas priekšlikumu, nolēm par noteikumiem un vispārējiem principiem, kas piemērojami pārbaudēm, kas veicamas trešās valstīs, un pārbaudēm, ko veic attiecībā uz to dzīvnieku un produktu ievadumiem no trešām valstīm, uz kuriem attiecas šī direktīva. Tādā pašā veidā līdz tam datumam tiek noteikti pārbaudes punkti uz ārējām robežām, kā arī prasības, kādām šiem pārbaudes punktiem ir jāatbilst.

2. Līdz 1993. gada 1. janvārim Padome, pamatojoties uz Komisijas atskaiti par gūto pieredzi, kam pievienoti attiecīgi priekšlikumi, par ko tā lems ar kvalificētu balsu vairākumu, pārskata šīs direktīvas noteikumus, un it īpaši tos, kas noteikti 10. pantā un 5. panta 2. punkta a) apakšpunktā.

24. pants

Līdz 1992. gada 31. decembrim vai vēlākais 12 mēnešus pēc tā datuma, kad dalībvalstīm ir jāpakļaujas Direktīvai 90/423/EEK, un lai atļautu pakāpenisku tā pārbaudes režīma ieviešanu, kas noteikts šajā direktīvā, dalībvalstis, atkāpjoties no 5. panta 1. punkta, drīkst:

- uzturēt dokumentālas pārbaudes to dzīvnieku un produktu pārvadāšanas laikā, uz kuriem attiecas A un B pielikums, lai pārliecinātos, ka specifiskās prasības, kas noteiktas Kopienas noteikumos, ir izpildītas,
- veikt dokumentālas pārbaudes to dzīvnieku un produktu pārvadāšanas laikā, kas ir ievesti no trešām valstīm un ir tām paredzēti.

25. pants

Padome, ar kvalificētu balsu vairākumu lemjot par Komisijas priekšlikumu, līdz 1992. gada 1. oktobrim nosaka pasākumus, kas jāpieņem, kad beigsies 24. pantā paredzēto pagaidu noteikumu termiņš.

26. pants

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvie akti, kas nepieciešami, lai panāktu atbilstību:

- i) šīs direktīvas 10. pantam un Direktīvas 89/662/EEK 9. pantam, divus mēnešus pēc šīs direktīvas paziņošanas datuma;
- ii) pārējiem šīs direktīvas noteikumiem, datumā, kas vēl tiks noteikts lēmuma pieņemšanas brīdī, kas jāizdara līdz

1990. gada 31. decembrim, bet ne vēlāk kā 1991. gada 31. decembrī.

Tomēr Grieķijas Republikai ir papildu termiņš viens gads, lai panāktu atbilstību tiem pārējiem noteikumiem.

27. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1990. gada 26. jūnijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

M. O'KENNEDY

A PIELIKUMS

I. TIESĪBU AKTI VETERINĀRIJAS JOMĀ

Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīva 64/432/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopiem un cūkām

OV 121, 29.7.1964., 1977./64. lpp.

Padomes 1988. gada 14. jūnija Direktīva 88/407/EEK, ar ko nosaka dzīvnieku veselības prasības, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar sasaldētu mājas liellopu spermu un tās ievadumiem

OV L 194, 22.7.1988., 10. lpp.

Padomes 1989. gada 25. septembra Direktīva 89/556/EEK par dzīvnieku veselības prasībām, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar mājas liellopu embrijiem un to importu no trešām valstīm

OV L 302, 19.10.1989., 1. lpp.

Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīva 90/426/EEK par veselības politikas nosacījumiem, kas reglamentē zirgu dzimtas dzīvnieku apriti un to importu no trešām valstīm⁽¹⁾

OV L 224, 18.8.1990., 42. lpp.

Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīva 90/429/EEK, ar ko nosaka dzīvnieku veselības prasības, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar mājas cūku spermu un tās importu

OV L 224, 18.8.1990., 62. lpp.

II. TIESĪBU AKTI ZOOTEHNIKAS JOMĀ

Padomes 1977. gada 25. jūlija Direktīva 77/504/EEK par tīršķirnes vaislas liellopiem

OV L 206, 12.8.1977., 8. lpp.

Padomes 1988. gada 19. decembra Direktīva 88/661/EEK par zootehniskajiem standartiem, kas piemērojami vaislas cūkām

OV L 382, 31.12.1988., 36. lpp.

Padomes 1989. gada 30. maija Direktīva 89/361/EEK par tīršķirnes vaislas aitām un kazām

OV L 153, 8.6.1989., 30. lpp.

Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīva 90/427/EEK par zootehniskajiem un ģealoģiskajiem nosacījumiem, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar zirgu dzimtas dzīvniekiem

OV L 224, 18.8.1990., 55. lpp.

(¹) No 1992. gada 1. janvāra.

B PIELIKUMS

DZĪVNIEKI UN PRODUKTI, UZ KURIEM NEATTIECAS SASKAŅOŠANA, BET UZ TIRDZNIECĪBU AR KURIEM ATTIEKSIES ŠAJĀ DIREKTĪVĀ PAREDZĒTĀS PĀRBAUDES**A. Šādu sugu dzīvi dzīvnieki:**

- aitas un kazas,
- dzīvi māļputni,
- mājas truši.

B. Produkti:

- atkritumi (patogēni),
 - inkubējamās olas.
-

C PIELIKUMS

SARAKSTS AR TĀM SLIMĪBĀM VAI EPIZOOTISKAJĀM SLIMĪBĀM, UZ KURĀM ATTIECAS OBLIGĀTA ĀRKĀRTAS RĪCĪBA AR TERITORIĀLIEM IEROBEŽOJUMIEM (DALĪBVALSTIS, REĢIONI VAI ZONAS)

- Mutes un nagu sērga (*FMD*)
 - Klasiskais cūku mēris (*CSF*)
 - Āfrikas cūku mēris (*ASF*)
 - Cūku vezikulārā slimība (*SVD*)
 - Nūkāslas slimība (*ND*)
 - Govju mēris
 - Atgremotāju neīstais mēris (*PPR*)
 - Vezikulārais stomatīts (*VS*)
 - Infekciozais katarālais drudzis,
 - Āfrikas zirgu mēris (*AHS*)
 - Virālais zirgu encefalomiēlīts
 - Tešenas slimība
 - Putnu gripa
 - Aitu un kazu bakas
 - Nodulārā eksantēma
 - Rīfta ielejas drudzis
 - Liellopu infekciozā pleiopneimonija
-